

СПИСАНИЕ ЗА НАРОДНИТЕ ДѢЦА.

НА ЛЕГЛОТО.

Ощѣ въ леглото малка Рада
Въ сѣнь се сладичѣкъ търкаля;
До легло ѝ майка сѣда
И челцето ѝ загаля.

Слънце златно прѣзъ прозори
На челце ѝ лжѣ изпраща
И я милва, и ѝ ебори:
„Ставай, Радке, — день захваща...”

Промѣни се въ дрешки злати,
Въ дрешки злати, ситно шити,
Че Сводбодка ще изпратя
Дружка тебѣ да е въ игритѣ...

Тя дѣте е най-любаво,
Катѣ звѣздичка цѣла свѣти.
Тя ще съ сладость тебѣ гощава,
Тя е радостъ, — росно цвѣте“...

НАШЕТО ОТЕЧЕСТВО.

Градъ Скопие.

Единъ отъ хубавитѣ и голѣми градове въ Македония е и Скопие (по турски *Искюпъ*). Скопие е много старъ градъ. Той е разположенъ въ края на едно широко поле, което граничи: на изтокъ съ Скопска *Църна-гора*, на западъ — съ *Водно*, на югъ съ *Драганъ-баиръ* и разклоненията му, а далечъ отъ сѣверо-западъ наднича дивната

Шаръ-планина, съ своя най-високъ, вѣчно покритъ съ снѣгъ върхъ *Любо-тръгъ*.

Прѣзъ срѣдата на Скопие тече голѣмата македонска рѣка *Вардаръ*, която е цѣла благодатъ за града и гражданитѣ.

Скопие има около 45 хиляди души население. Отъ тѣхъ половината сж турци и албанци, 18 хиляди души българи, а останалитѣ сж цигани, власи, гърци, сърби и други чужденци. Турцитѣ населяватъ източната частъ на града: махалитѣ „*Чаиръ*“ и „*Топъ хане*“, а българитѣ заиматъ центра и западната градска части.

Въ Скопие турцитѣ иматъ една мъжка гимназия, за наятчийско училище, въ което се учатъ и българчета и

нѣколко основни училища. Българитѣ иматъ пълно педагогическо училище, което въ миналото даде отлични патриоти и революционери, дѣвическа гимназия и двѣ основни училища. Едного е ново и е съградено отъ благородния и родолюбивия велешанинъ *г. Андреа Арсовъ*, въ паметъ на покойния му синъ-революционеръ *Найденъ А Арсовъ*. Гърцитѣ тукъ иматъ една прогимназия, а сърбитѣ — пълна мжжка и дѣвическа гимназии.

Сърбитѣ много искатъ да си присвоятъ Скопие. Тѣ тукъ водятъ отчаяна борба. Прѣскагъ неброено злато, съ което подкупватъ бѣднитѣ граждани и ги правятъ сърби. Ала въпрѣки това, училищата имъ въ Скопие сж пълни съ ученици, доведени отъ сръбскитѣ градове: Бѣлградъ, Нишъ и Враня.

Скопскитѣ българи сж отлични патриоти. Паметна ще остане тѣхната борба съ сръбитѣ и гърцитѣ.

Въ Скопие има много старини. Най-забѣлжителни отъ тѣхъ сж древния камененъ мостъ надъ р. Вардаръ, калето, въ което сега се помѣщаватъ турскитѣ казарми и стария камененъ водопроводъ, койго се намира на разстояние половина часъ вѣнъ отъ града.

Гр. Скопие е търговски центръ. Той се намира близо до три граници на чужди държави: Австрия, България и Сърбия. Той е свързанъ съ желѣзо-пѣтната линия, която съединява Солунъ съ Европа. Малко слѣдъ обявяването конституцията въ Отечеството ни, въ Скопие избухна голѣмъ пожаръ, който унищожи почти цѣлата чаршия. Тоя пожаръ причини голѣми загуби на скопскитѣ граждани.

Картината, която помѣстяме тукъ, е фотографирана лани лѣто въ Скопие. Лицата, които виждаме на нея, сж граждани фотографирани на улицата.

